

TGF – Celebration

Tema: At lære er at leve

Serie: Lev livet bedre (1)

Vi skal i gang med en ny serie af prædikener her i foråret, som jeg har kaldt "Lev livet bedre" prædikener.

Det er visdom fra Bibelen, som kan åbne vores sind og hjerter og give os inspiration til at begynde en rejse, hvor vi tør stille nogle vigtige spørgsmål til os selv og søge svar, som hjælper os til... at leve livet bedre!

I dag vil jeg fokusere på noget helt grundlæggende, som forhindrer eller fremmer vores mulighed for at leve livet bedre. Det handler om vores syn på at lære!

Nogle mennesker kan ikke få nok ny viden og går på kurser og deltager i seminarer af alle mulige slags. Nyt, nyt, nyt! Andre er gået helt i stå og deltager ikke i noget, som de ikke bliver tvunget til af enten deres arbejdsgiver, ægtefælle, kæreste eller studie.

Uanset, så er vores indstilling og tilgang til at lære noget, som vi alle skal tage alvorligt. For hvis vi ønsker et liv, der er værd at leve og som er fyldt med de ting, som vi ønsker og som Gud ønsker for os, så har vi brug for løbende både at af-lære og til-lære nyt. Begge dele hører tæt sammen, hvis vi ønsker at leve livet bedre.

Mark Twain, som var kendt for sin originalitet og sin dybe betragtninger på livet og mennesker, sagde engang om en af sine bekendte, der var gået i stå som menneske: "*Min ven*

døde desværre som 30-årig, men vi begravede ham først som 60-årig!"

For nogle af os er det at give slip på noget, at lære nyt og blive udfordret på vores livsstil, tro, værdier, vaner og attituder meget grænseoverskridende og lidt angstprovokerende, men alternativet er mere skræmmende... at vi stivner i vores måde at være mennesker på, lukker os inde i vores skal og stopper med at leve livet i virkeligheden, så vi ikke kan tage imod alt det livet og Gud har til os!

Vi er skabt til at lære igennem hele livet, praktisere livslang læring, leve et intentionelt liv, et liv med mening... det er en del af vores himmelske DNA, en del af at være skabt i Guds billede og for at vi kan udfolde denne iboende kvalitet, har vi brug for at stille os nogle vigtige spørgsmål som:

- Hvad har jeg brug for at lære?
- Hvad har jeg brug for at af-lære?
- Hvordan kan jeg lære det?
- Hvem skal jeg lære det af?

Det giver plads til at besvare de helt grundlæggende spørgsmål i vores eget liv:

- Hvad er meningen med mit liv?
- Hvad vil jeg bruge mit liv på?
- Hvilke værdier vil jeg leve mit liv ud fra?
- Hvad er mine talenter og nådegaver?
- Hvordan kan jeg omsætte mine ønsker og drømme til virkelighed?

Men det begynder med, at vi stopper op og gør os klar til at åbne os for ny visdom og at vi tør give slip på gammel visdom, som ikke kan hjælpe os på vores vej.

Det er en vigtig erkendelse: Aflæring går før ny læring!

Denne erkendelse kommer desværre som regel i opbrudstider, i tider med krise, i overgangsfaser... tider, hvor vi egentlig ikke har energi og overskud til at håndtere det.

MEN vi kan jo også vælge at gå igennem denne proces, denne rejse, mens vi er i en fase, hvor vi har både energi og overskud til at arbejde med disse grundlæggende spørgsmål.

For de af os, som har været i kriser og tider med modgang, så kan det bestemt anbefales at stoppe op, mens der er energi og overskud til at lytte til Gud, se indad og bruge den energi, som er nødvendig for at ændre en vane, en attitude, en værdi, vores relation til Gud, arven fra vores fortid eller andre væsentlige områder i livet.

Saulus' omvendelse

En af de kendte skikkelser i Bibelen er Paulus, manden som bragte kristendommen til resten af verden.

Inden den fase begyndte hed Paulus, Saulus og var farisæer og tilhørte eliten af Israels ungdom, en mand som havde studeret under de mest anerkendte rabbier, med en stor karriere foran sig og et ønske om at se alle i Israel blive rettroende jøder.

Han oplevede på et uventet tidspunkt i sit liv et kæmpe skift i perspektiv og kald, da han var på vej fra Jerusalem til Damaskus, for at forfølge de kristne.

Apostlenes gerninger 9,1-19:

v1 Saulus fnyste stadig af raseri og truede Herrens disciple med mord; han gik til ypperstepræsten v2 og bad ham om breve til synagogerne i Damaskus for at fængsle dem, der hørte til Vejen, og som han kunne finde, både mænd og kvinder, og føre dem til Jerusalem. v3 Men undervejs, netop som han nærmede sig Damaskus, skinnede et lys fra himlen pludselig om ham. v4 Han faldt til jorden og hørte en røst sige: »Saul, Saul, hvorfor forfølger du mig?« v5 Han svarede: »Hvem er du, herre?« Han sagde: »Jeg er Jesus, som du forfølger. v6 Men rejs dig og gå ind i byen, så vil du få at vide, hvad du skal gøre.« v7 Hans rejseledsagere stod målløse; nok hørte de røsten, men de så ingen. v8 Så rejste Saulus sig op fra jorden, men skønt hans øjne var vidt åbne, kunne han ikke se. De måtte lede ham ved hånden og føre ham ind i Damaskus. v9 I tre dage kunne han ikke se, og han hverken spiste eller drak.

v10 I Damaskus var der en discipel, som hed Ananias, og til ham sagde Herren i et syn: »Ananias!« Han svarede: »Ja, Herre!« v11 Herren sagde til ham: »Rejs dig og gå hen i Den lige Gade og spørg i Judas' hus efter Saulus fra Tarsus. For han beder, v12 og han har i et syn set en mand, der hedder Ananias, komme ind og lægge hænderne på ham, så han igen kunne se.« v13 Ananias svarede: »Herre, jeg har hørt af mange, hvor meget ondt denne mand har gjort mod dine hellige i Jerusalem. v14 Og her har han fuldmagt fra ypperstepræsterne til at fængsle alle dem, der påkalder dit navn.« v15

Men Herren sagde til ham: »Gå! For han er det redskab, jeg har udvalgt til at bringe mit navn frem for hedninger og konger og Israels børn, v16 og jeg vil vise ham, hvor meget han skal lide for mit navns skyld.« v17 Så gik Ananias, og da han kom ind i huset, lagde han hænderne på ham og sagde: »Broder Saul, Herren har sendt mig, Jesus, som viste sig for dig på vejen hertil, for at du igen skal kunne se og blive fyldt af Helligånden.« v18 Og straks var det, som faldt der skæl fra hans øjne, han kunne se igen, og han rejste sig og blev døbt. v19 Og han tog føde til sig og kom til kræfter.

For Paulus, der til forskel fra andre politiske og religiøse partier på dette tidspunkt, troede på ideen om genopstandelse og at rettroende retfærdige fromme jøder ville genopstå, når Messias kom til jorden for at genetablere Guds rige på jord, så har mødet med Jesus været totalt overraskende på flere planer... men også på det plan, at Paulus måtte gentænke hele sin forståelse af virkeligheden... Jesus er genopstået, Messias har været her, jeg har misset min chance for at møde Messias, vi slog ham ihjel... men han er genopstået og allerede tilbage i himlen... med et kort himmel-telefon-opkald til mig... fordi jeg skal tale om Guds rige til alle folkeslag!

Dette møde fik betydning for vores forståelse i dag af Gud og treenigheden, frelse, menneskesyn, andre kulturer... fordi Paulus måtte ændre sine grundantagelser og derefter finde en ny vej og et nyt sprog for sit nye liv.

De fleste af os kommer ikke ud for så stor en omstilling af vores liv... men vi kommer tæt på.

At skulle aflære og lære nyt, for at give plads til at leve vores liv på en måde, som er bedre for os, mere i takt med Guds ønske for os, kan være en voldsom omgang og kan sætte hele vores liv under pres for en periode... men så høster vi til gengæld frugterne af vores proces efterfølgende!!

Jesus taler om denne proces på en praktisk, men poetisk måde. Han udfordrer og opmuntrer os til at stoppe op, se virkeligheden, gøre os parat til at ændre vores tænkning og give plads til noget nyt, som er godt for os.

Markus evangeliet 1,14-15:

v14 Efter at Johannes var blevet sat i fængsel, kom Jesus til Galilæa og prædikede Guds evangelium v15 og sagde: »Tiden er inde, Guds rige er kommet nær; omvend jer og tro på evangeliet!«

Omvend jer – *metanoiete* – skift jeres sind og tro på evangeliet – *pistis* – hav tillid til indholdet i det budskab, som Jesus deler med os... så vil vi opleve, at vi lever livet bedre og er mere i live, end vi kunne forestille os, fordi vi i forlængelse af denne ændring i vores tænkning og grundantagelser om livet, giver plads til Guds ånd, Helligånden, i vores liv.

Det kommer helt praktisk til udtryk på mange områder af vores liv.

Vi har alle en social arv, et udgangspunkt, en historie, som vi ikke selv har bestemt, men som vi er vokset ud af og som vi lever med konsekvenserne af, uanset om de er positive eller negative.

Nogle af os er mærkede af vores historie og har svært ved at komme fri af vores fortid. Udfordringen er her, at vi, uanset hvorfor vi har det som vi har det, står med ansvaret for at få vores liv tilbage og få et liv, som er værd at leve.

Det kan være, at vi har svært ved at sætte grænser og lader andre bestemme over os, vores tid, liv, krop... fordi vi ønsker at andre skal kunne lide os, elske os, synes vi er gode nok.

Det kan være vi slås med at få og fastholde sunde relationer, fordi har oplevet at blive sårede, skuffede, misbrugt, har fået brudt tilliden og derfor har skabt en usynlig afstand til andre. Det kan være vores følelser er svære at styre, at vi har svært ved at finde en passende følelsesmæssig balance i forskellige situationer og bliver for vrede, angst, bitre eller andet.

Det kan være at vi holder verden i en sikker armslængde, fordi den er farlig, usikker, ond... uden at vi måske ved hvorfor.

Uanset situationen, grunden, historien, følelsen, afmagten, forladthedsfølelsen... så har vi med Guds hjælp muligheden for at leve det liv, som Gud har skabt os til. Vi er ikke defineret af vores fortid, men af Guds ønsker for vores fremtid.

Det begynder med at vi stopper op, finder ud af hvad der er sket, begynder opklaringen og får sat ord på hvad

EKS: Behov for anerkendelse fra andre for at føle sig elsket og god nok...

Tanke: Hvad skal jeg aflære ift. attituder, vaner, handlemønstre, perspektiver, måder at reagere på...??
Hvad har jeg brug for at lære?

Vær selv-opmærksom... arbejd på:

Din sociale arv... familie... hvad skal du give slip på... hvad skal du arbejde på...

Grænser... svært ved at sætte grænser... lade andre bestemme.. leve op til forventninger...

Følelser.. hvordan fungerer du rent følelsesmæssigt... vrede, angst, passende følelsesmæssig tilstand...

Sunde relationer... at få og fastholde relationer...

Dit syn på verden... godt eller ondt, farligt eller venligt...

Talenter og nådegaver... at være bevidst om hvad du kan bidrage med og hvad du får energi af... gør det nemmere at være i en lærende indstilling til dit liv

Spiritualitet... hvordan ser dit åndelige liv ud... dit gudsbillede osv.

Personlighed... hvem er du som type... har du en god ide om, hvordan du fungerer, relaterer, tager beslutninger osv
Selvbillede... hvordan er du tilstede i dit liv...

Færdigheder... arbejd på:

Job færdigheder

Livsfærdigheder

Ressource regnskab

Tid

Penge

Sundhed
Personlig vækst

find din gudgivne passion...

stoppe med at lære

Mark Twain: Han døde som 30 årig, vi begravede ham som 60 årig

Praktiser livslang læring... intentionel liv... hvad har jeg brug for at lære... hvordan kan jeg lære det... og hvem skal jeg lære det fra?

Vigtig erkendelse: Aflæring går forud for læring!!

Attituder, mønstre, reaktioner, vaner, indstillinger...

For at give plads til ny læring, ny visdom, er der noget som skal af-læres... EKS: afslutte andres sætninger, tale ned til andre, sige: det ved jeg ikke... himmelvendte øjne, bruge vrede som dialog-værktøj, ... attituder overfor andre... de er dumme... de er fremmede... de er...

Paulus... af-læring og ny læring... tre-enighed... livsstil...

hedninge... ligeværdighed... alt var nyt... vi lever på skuldrene af Paulus nye måde at leve livet på... først aflæring, så ny læring...